

PAPA FRANCESC
AUDIÈNCIA GENERAL

Dimecres, 12 de juny de 2024

Catequesi. L'Esperit i l'Esposa. L'Esperit Sant guia el poble de Déu cap a l'encontre amb Jesús, la nostra esperança.

3. «Tota l'Escriptura està inspirada per Déu.» Conèixer l'amor de Déu per les paraules de Déu

Benvolguts germans i germanes, bon dia, benvinguts!

Continuem la nostra catequesi sobre l'Esperit Sant, que guia l'Església cap a Crist, la nostra esperança. Ell és el guia. El dia passat vam contemplar l'obra de l'Esperit en la creació; avui el veiem en la revelació, de la qual la Sagrada Escriptura és un testimoni autoritzat i inspirat per Déu.

A la Segona carta de sant Pau a Timoteu hi ha aquesta afirmació: «Tota l'Escriptura és inspirada per Déu» (3,16). I un altre passatge del Nou Testament diu: «Homes, moguts per l'Esperit Sant, han parlat de part de Déu» (2Pe 1,21). Aquesta és la doctrina de la inspiració divina de l'Escriptura, la que proclamem com article de fe en el Credo, quan diem que l'Esperit Sant «parlà per boca dels profetes». La inspiració divina de la Bíblia.

L'Esperit Sant, que va inspirar les Escripures, és també qui les explica i les fa perennement vives i actives. D'inspirades passen a ser inspiradores. «Les Sagrades Escripures [...] inspirades per Déu» —diu el concili Vaticà II— «i posades en escrit una vegada per sempre, comuniquen de forma immutable la paraula del mateix Déu, i fan ressonar la veu de l'Esperit Sant en les paraules dels Profetes i dels Apòstols» (n. 21). D'aquesta manera, l'Esperit Sant continua, en l'Església, l'acció de Jesús ressuscitat que, després de la Pasqua, «els obrí l'enteniment [als deixebles] perquè compreguessin el sentit de les Escripures» (Lc 24,45).

Pot passar, efectivament, que un determinat passatge de l'Escriptura que hem llegit moltes vegades sense cap emoció particular, un dia el llegim en un clima de fe i de pregària i, de repent, aquell text s'il·lumini, ens parli sobre un problema que vivim, aclareixi la voluntat de Déu per a nosaltres en una situació determinada. A què es deu aquest canvi, sinó a una il·luminació de l'Esperit Sant? Les paraules de l'Escriptura, sota l'acció de l'Esperit, es tornen lluminoses; i en aquells casos toquem amb les nostres mans com n'és, de certa, l'afirmació de la Carta als hebreus: «La paraula de Déu és viva i eficaç. És més penetrant que una espasa de dos talls» (4,12).

Germans i germanes, l'Església es nodreix de la lectura espiritual de la Sagrada Escripura, és a dir, de la lectura feta sota la guia de l'Esperit Sant que la va inspirar. En el seu centre, com un far que ho il·lumina tot, hi ha l'esdeveniment de la mort i resurrecció de Crist, que compleix el pla de salvació, realitza totes les figures i profecies, desvetlla tot els misteris ocults i ofereix la veritable clau de lectura de tota la Bíblia. La mort i resurrecció de Crist és el far que il·lumina tota la Bíblia, i també il·lumina les nostres vides. L'Apocalipsi (cf. 5,1-9) descriu tot això amb la imatge de l'Anyell que trenca els segells del llibre «escrit per davant i per darrere i tancat amb set segells» (Ap 5,1), l'Escripura de l'Antic Testament. L'Església, Esposa de Crist, és intèrpret autoritzada del text de l'Escripura inspirat, l'Església és mitjancera de la seva proclamació autèntica.

Ja que l'Església està dotada de l'Esperit Sant —per això és intèrpret—, és «columna i fonament de la veritat» (1Tm 3,15). Per què? Perquè està inspirada, sostinguda per l'Esperit Sant. I la missió de l'Església és ajudar els fidels i els qui cerquen la veritat a interpretar correctament els textos bíblics.

Una forma de fer la lectura espiritual de la Paraula de Déu és el que s'anomena la *lectio divina*, una paraula el significat de la qual potser no entenem. Consisteix a dedicar un temps del dia a la lectura personal i meditada d'un passatge de les Escriptures. I això és molt important: cada dia destineu una estona a escoltar, a meditar, llegint un passatge de l'Escriptura. I per a això us recomano: porteu sempre un Evangeli de butxaca a la bossa, a la butxaca... Així, quan estigueu de viatge o quan tingueu una mica de temps lliure, el podreu agafar i llegir. Això és molt important per a la vida. Agafeu un Evangeli de butxaca i durant el dia llegiu-lo una vegada, dues vegades, quan pugueu. Però la lectura espiritual de les Escriptures per excel·lència és la lectura comunitària que es realitza en la litúrgia, a la santa missa. Allí veiem com, un esdeveniment o un ensenyament que passa a l'Antic Testament, troba la seva plena realització en l'Evangeli de Crist. I l'homilia, aquell comentari que fa el celebrant, ha d'ajudar a transferir la paraula de Déu del llibre a la vida. Però per a això, l'homilia ha de ser breu: una imatge, un pensament, un sentiment. L'homilia no ha de durar més de vuit minuts, perquè després d'aquest temps es perd l'atenció i les persones s'adormen, i tenen raó. Una homilia ha de ser així. I això és el que vull dir als preveres que parlen molt, sovint, i no s'entén de què parlen. Una homilia curta: un pensament, un sentiment i una indicació per a l'acció, com ho hem de fer. No més de vuit minuts. Perquè l'homilia ha d'ajudar a transferir la paraula de Déu del llibre a la vida. I, entre les moltes paraules de Déu que escoltem cada dia a la missa o a la litúrgia de les hores, sempre n'hi ha una destinada especialment a nosaltres. Alguna cosa que ens arriba al cor. Si l'acollim en el nostre cor, pot il·luminar la nostra jornada, animar la nostra pregària. Es tracta de no deixar que caigui en sac foradat!

Concloquem amb un pensament que pot ajudar-nos a enamorar-nos de la paraula de Déu. Com algunes peces musicals, la Sagrada Escriptura té una nota subjacent que l'acompanya de principi a fi, i aquesta nota és l'amor de Déu. «Tota la Bíblia» —observa sant Agustí— «no fa altra cosa que narrar l'amor de Déu.»¹ I sant Gregori Magne defineix l'Escriptura com “una carta de Déu totpoderós a la seva criatura”, com una carta de l'Espòs a l'esposa, i exhorta a «aprendre a conèixer el cor de Déu en les paraules de Déu».² «Amb aquesta revelació» —diu el Vaticà II— «Déu invisible, [...] s'adreça als homes com a amics i conviu amb ells, a fi de convidar-los i d'acollir-los en la seva convivència» (*Dei Verbum*, 2).

Estimats germans i germanes, endavant amb la lectura de la Bíblia! Però no oblideu l'Evangeli de butxaca: porteu-lo a la bossa, a la butxaca, i en algun moment del dia llegiu-ne un passatge. Això us acostarà molt a l'Esperit Sant que està en la paraula de Déu. Que l'Esperit Sant, que va inspirar les Escriptures i ara alena des d'elles, ens ajudi a captar aquest amor de Déu en les situacions concretes de la vida. Gràcies.

---

¹ *De catechizandis rudibus*, I, 8, 4: PL 40, 319.

² *Registrum Epistolarum*, V, 46 (ed. Ewald-Hartmann, p. 345-346).